

en noget mere imødekommende Tone, og det forekommer mig endogsaa, at han slog paa, at der var en Mulighed for, at hans Meningsfæller vilde tage imod dette Forslag, der var kommet til dem som en Overraskelse. Men i et Dieblit som dette, forekommer det mig, at Lidenskaberne skulle tie stille, fordi der staar saa meget paa Spil, og navnlig, naar vi ere i det uheldige Tilfælde, at vi have givet en Lov om en midlertidig Bevilling, der loyalt kan bruges af Regjeringen til dette Finantsaars Ende, og saa have de Følger, at Regjeringen kan komme til igjennem den midlertidige Bevilling at gjøre alt det, som vi antage, ikke skulde gjøres, naar jeg undtager dette ene Punkt angaaende Dyrktidstillæget. Efter min Mening er denne Finantslov af den Bessaffenhed, at den har suspenderet vor Forsatning paa et Aar. Folkethinget og Rigsdagen have paa en Maade slaaet sig selv magtesløse og lamslaaet sig selv med Hensyn til Finantsbevilling i det indværende Finantsaar, og hvorlænge denne Tilstand kan komme til at vare, vil være afhængig af, hvorlænge der vedbliver at være Strid mellem Regjeringen og Rigsdagen. Det skulde ikke forundre mig, om denne Lov kunde blive paaberaabt efter sine Ord og sit Indhold som Hjemmel for Regjeringen til at fortsætte sin Strid, saa at der ikke i det næste eller de to næste Finantsaar kom nogen regelmæssig Finantslov (Vatter). Ja, mine Herrer! vi have jo set saa Meget, som Mange have fundet hensynsløst. Vi have jo haft en provisorisk Finantslov, og den har man dog endnu mindre drømt om skulde blive given, end man kunde tænke sig, at man under Paaberaabelse af en given Lov kunde fortsætte Striden, og, naar Folkethinget ikke vilde give en ordinær Bevilling, sige: For at Statsmaskineriet ikke skal standse, benytte vi denne Lov. Der er vistnok aldeles ingen Tvivl om, at det er Noget, der kan lade sig gjøre. Jeg hørte meget vel, at den høitærede Conseilspræsident forleden Dag spøgte at berolige det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) med, at han var enig med ham i, at Lovens Gylbighed ikke skulde være længere, end til den 31te Marts 1882; men efter min Mening ligger der slet ikke nogen Garanti deri; thi den høitærede Minister kan jo dø eller paa anden Maade blive ude af Stand til at gribe ind i Affærene til den Tid, og saa veed Ingen, hvad der kan komme frem fra anden Side. Jeg vil derfor henstille, om man ikke vilde lade dem der tro at kunne redde Fædrelandet, gjøre deres Forsøg. Det kan jo ikke medføre anden Skade, end at vi maasse kunne komme til at vente et Par Dage; men dertil vil jeg sige, at, naar vi have ventet saalænge, kunne vi vente et Par Dage med, og det var godt Kjøb, om vi kunde faae Enighed istand ved at opoffre et Par Dage mere. Kunne vi ikke komme til Enighed, vil

man komme til at lide Meget, som man paa enhver mulig Maade bør søge at undgaa. Jeg beder at undskylde, at jeg har opholdt det ærede Thing saalænge; men det forekommer mig virkeligt, at der er en saadan Situation tilstede, at nogen Velvillie fra dem, der egentlig ikke ynde dette Forslag, dog maasse kunde redde Sagen, og derfor beder jeg om, at man ikke vil lægge Forslaget nogen Hindring i Veien.

Dinesen: Naar Talen har været om provisoriske og midlertidige Finantslove, er det min Mening, at vi skulle gjøre Alt, hvad der staar i vor Magt for at undgaa, at nogen af disse Maader at lave Finantslove paa skal blive Praxis hos os. Jeg skal ikke sige mange Ord til den ærede Ordspører, der vender Ens Ord om, naar man har talt. Jeg talte ikke om mig selv personlig, da jeg talte om, at vi bleve kastede ud i endeløse Konflikter. Det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer vide godt, at, naar man udtrykker sig paa en saadan Maade, er Talen kun om de lovgivende og regjerende Myndigheder her i Landet og ikke om den Enes eller den Andens Person. Det veed det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds ligesaa godt som jeg, saa at Alt, hvad der er talt i den Henseende fra hans Side, bliver fuldstændig overflødig. Jeg har nærmest bedet om Ordet for at sige et Par Ord til det ærede Medlem for Skive (Chr. Jensen), der synes at have forandret sin tidligere Mening om at ville stemme for et saadant Forslag om Tilbagevisning til Fællesudvalget i Anledning af de Ytringer, der fremkom fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomisen). Det vilde jo være bedst, om dette ærede Medlem iøvrigt selv ubtalte sig om sin Opfattelse, men jeg maa dog sige, at jeg har ikke forstaaet det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds saaledes, som det ærede Medlem har forstaaet ham. Jeg har stadig for mit eget Vedkommende den samme Mening som den, jeg begyndte med at udtale, da jeg stillede mit Forslag, nemlig den, at vi bør gjøre det sidste Forsøg paa saavidt muligt fra alle Sider at strække os saa langt, at der kan opnaaes en Overenskomst, der er af den Natur, at den kan blive accepteret af Flertallet i begge Thing. Det er det, der er min Opgave med at stille mit Forslag; det er det, jeg ønsker skal kunne ske. Jeg har jo ellers meget vel erfaret, at der ogsaa er andre ærede Medlemmer, der haabe opfattet den ærede Folkethingsmand for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds, som om han havde talt i en anden Retning, der kunde forhindre denne Mulighed, men det tror jeg ingenlunde, han har gjort (Kjær: Jo!). Det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds siger Jo. Det ærede Medlem tilkøbte mig for et Dieblit siden, at det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds har slaaet Sagen ihjel. Jeg tror nu